

12 - octubre 1938.

1)

estimada Mercè. — T'asseguro que no he volgut mai
incloure bones i malles en la meua
carta. Fins i tot he anat buscant de totes les maneres
que toquen el vocari del cor, com tu dius. Si
l'altre dia vas plorar, no ho coneguis al meu
compte, encara que el plorar t'has net
fet.

No saps com em dol que hagesseu sacrificat
aquelles planes escrites com per una persona
que està a quaranta de bell. Però ser tan
interessant, tu, a quaranta de bell! Però m'aj
nat te'n podria demanar compte, perquè un cop
les haves escrites aquelles planes en unes, i no
se'quin del tinguis d'estripar els meus papers.
Però, vaja, et perdono amb la condició que no ho

tenir a fer.

Decididament no entenc la qüestió del "compliment"
 "Perquè t'he demanat si era un compliment la seva oferta
 de comprar algun llibre, era perquè havent-te dit la recança
 que es perdessin, temia(?) que tu t'operassis per tenir
 ve'n d'un altre" — Sovo com que deu haver-li
 una Mercè-gue-és-cu-cu-cu, a la que li passa una
 cosa semblant a la del Màrius-en-persona. Ja
 ho acabarem. La Sta Planes m'ha dit que
 ja i l'altra setmana no pensaven pas enviar
 els llibres. Per tant, dissabte o diumenge podria
 venir. Si veus que no t'india pas bé que
 hauràs enviat la seva tasca, i no vols tenir-los
 tant a prop a flor d'ulls, la Sta Planes ha dit
 que me ls farà portar a la meua cambra.

Adimagino que tens un concepte molt equivocada
 cat de mi. Veuu que sóc un home de un
 cipis, metaculos i horriat, molt indicat per
 donar consells. — En realitat, no sóc res de
 tot això i encara que ho fos no em creu
 ria autòritat a donar-te consells. Enc ara-te
 aclar, el que jo faria en el teu cas, i ve-
 t-ho a ti.

Si entre els papers d'en M. hi ha correspondència i
 papers que tu saps que han de romoure descri
 menes entre els seus, ~~sempre~~ sempre se'n veu que en treu un
 cap d'abit, i que són coses que en Miguel no
 els hauria fet conèixer, no els enviaaria. No veu que
 això sigui pota-te en carnis d'ou de raves, ja que
 tu saps directament per l'interessat a quines
 circumstàncies, ell te les hauria cobiat, i això sol

et dona un diet que, en abans d'aquesta mena,
 em sembla superior, als del diet no n'hi.

Si, d'una manera clara i raonable, no més tan
 nar aquests papers als seus propietaris no paria, si no,
 no deixaria estar sempre que després que aquests
 propietaris no haurien de doler de aquesta
 desaparició. Si alguna dels propietaris tenia unes que
 pot dirigit molt aquests papers, i la mare d'
 en M. es hi havia de tornar i en no podia
 fer-ho, llavors la cosa s'hauria de reconsiderar.
 Però si, com suposo, es tracta de lletres adreçades
 a en M. per A. V. i Z, aquests si no veu que
 ningun cap diet particular a escatellar-les. Un altre cas
 seria si les lletres en qüestió tinguessin algun
 valor intrínsec literari o altre que aconseguís

no destruïm-les. Els veu sensible per-què r'hasp.
de dir res més, sobre això

Pel que va a les notes, apuntis, estudis, etc. en ja
veïem que no han de fer cap il·lusió als seus, no hi
quedaria sense cap emmordiment. Al capdavall el
te-hi hauria het llesia a tu i no a des, i això et
dóna el dret de considerar-los més fens que de
ningú.

No se' si trobaràs que tinc més idees molt dispo-
sents sobre la propietat. Així és en efecte. I més
que cap altra la propietat que podríem dir-ne en
mínim, de tot sense valor material, en sentida
completament absolut de lligar-la als atzars d'un
medi familiar. Quan entre un home i el seu hi ha
alguna cosa més que els lligams de la sang, aquest poden

Seu respectable. Però la sang, no ella sola, no és més que un líquid orgànic compost de plasma, glòbuls i plaquetes. Et no faria als humans. Et ja no tindria i m'ho reservo. Ten.

Moments

Tot això que t'he dit, jo ho faria. Però no t'aconsello pas que ho facis si ets sentit una dona ben educada. Cal evitar ~~la~~ evitar que fems a venir això et pugi venir renovaments i laboris per l'etil de les que alors meq